

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. J.**, bývajúcej v B., proti žalovanému **J. L.**, bývajúcemu v B., za účasti vedľajšieho účastníka JUDr. P. K., súdneho exekútora so sídlom E., M., **o vydanie veci**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7 C 88/2009, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. marca 2011 sp. zn. 14 Co 99/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo 14. júla 2010 č.k. 7 C 88/2009-106 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa pôvodne domáhala vydania neprávom zadržaných vecí od žalovaného; po zmene žaloby žiadala o vylúčenie vecí z exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. P. K. pod sp. zn. EX 22/2009, a to zariadenia kuchyne pozostávajúceho z kuchynskej linky, plynového sporáka, prenosného telefónu, stolíka pod televízor a konferenčného stolíka a ktorou zároveň žiadala o zapretie pravosti exekúcie. Zamietnutie žaloby odôvodnil nedostatkom aktívnej legitímácie žalobkyne na podanie návrhu na vylúčenie vecí z exekúcie a nepreukázaním žiadneho relevantného dôvodu svedčiaceho zapretiu dôvodnosti, či pravosti prihlásenej pohľadávky, jej výšky alebo poradia.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 23. novembra 2010 sp. zn. 14 Co 265/2010 predmetný rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil

s konštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa stotožnil a na ktoré odkázal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa osobne na súde 27. decembra 2010 dovolanie. Následne požiadala súd o oslobodenie od súdnych poplatkov v dovolacom konaní a o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 23. februára 2011 č.k. 7 C 88/2009-168 žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a zástupcu z radov advokátov jej neustanovil, nakoľko z predložených listín mal za preukázané, že jej pomery oslobodenie od súdnych poplatkov, a teda ani ustanovenie zástupcu z radov advokátov neodôvodňujú. Poukázal tiež na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 23. septembra 2010 č.k. 7 C 88/2009-127 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. novembra 2010 sp. zn. 14 Co 266/2010 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalobkyni vydaných v základnom konaní s tým, že žalobkyňa nepreukázala takú zmenu pomerov, ktorá by mala vplyv na predchádzajúce rozhodnutia súdov. I keď sa žalobkyni na jednej strane zvýšili výdavky, na strane druhej sa zvýšil aj jej mesačný príjem predstavujúci starobný aj vdovský dôchodok. Navyše súd vzal do úvahy aj písomné vyjadrenia žalobkyne nachádzajúce sa v spise, v ktorých sama aktívne bráni svoje práva a vychádzal aj z povahy prejednávanej veci, ktorá podľa názoru súdu nie je natoľko skutkovo a právne zložitá, aby odôvodňovala potrebu väčšej ochrany záujmov dovolateľky.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. marca 2011 sp. zn. 14 Co 99/2011 napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil. Považoval za správny názor prvostupňového súdu, že preukázané osobné, finančné, majetkové a zdravotné pomery žalobkyne nie sú také, aby odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 O.s.p. a zároveň ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p.

Toto uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa 8. júna 2011 dovolaním s odôvodnením, že konanie na odvolacom súde nepozostávalo ani z jedného pojednávania a súd nezobral pri posudzovaní podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a pridelenie advokáta do úvahy všetky ňou tvrdené skutočnosti. Navrhla preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) v tomto konaní skúmal, či je procesne prípustné dovolanie žalobkyne smerujúce proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalobkyni a o neustanovení jej zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

V zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania; ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd nemôže preskúmať dovolaním napadnuté rozhodnutie.

I keď dovolateľka nie je zastúpená advokátom a nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1, veta druhá O.s.p.), povaha napadnutého rozhodnutia vylučuje, aby v prípade tohto dovolania bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za dôvod pre zastavenie konania. V situácii, kedy predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníčky konania o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastníčka podaním žiadosti sledovala a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver o tom, že žalobkyňa nemá právo na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v dovolacom konaní, a tým podmienené právo na ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, skúmaný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho

rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaiteľka napadla potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie citovaných uznesení. Jeho prípustnosť podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p. preto neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

K prípadnej možnej existencii vady vyplývajúcej z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcej v nenariadení súdneho pojednávania odvolacím súdom na prejednanie odvolania žalobkyne, treba uviesť, že pri skúmaní zákonných predpokladov oslobodenia od súdnych poplatkov nejde o sporové konanie. Zo znenia ustanovenia § 214 O.s.p. navyše vyplýva, že základnou formou konania o odvolaní je konanie bez pojednávania. Odvolací súd nariaďuje pojednanie len za predpokladu, že odvolanie smeruje proti prvostupňovému rozhodnutiu súdu vo veci samej za podmienok vymenovaných v odseku 1 tohto ustanovenia. Odvolaciemu súdu nemožno preto vyčítať prípadný nesprávny postup v tom, že na prejednanie odvolania žalobkyne proti uzneseniu, ktorým jej okresný súd nepriznal oslobodenie od poplatkov a nevyhovel jej návrhu na ustanovenie zástupcu z radov advokátov, nenariadil pojednanie. Obsah spisu nedáva podklad ani pre záver, že by súdy neustanovili žalobkyňi zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, hoci pre to boli dané procesné predpoklady. Dovolací súd dospel preto k záveru, že postup súdov nemal za následok znemožnenie realizácie procesných práv žalobkyne v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobkyňa v dovolaní namietala aj nesprávne právne posúdenie veci. Na tieto dôvody však dovolací súd nemohol prihliadať, nakoľko tvrdenie o omyle pri aplikácii práva by mohlo byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak by bolo dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala. Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. augusta 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková